

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-210/2011-01
Датум: 20.07.2011. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору **С.М.** из Великог **[REDACTED]** у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог састава судства број 119-05-00427/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу одредбе члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 20.07.2011.године, донео је

ОДЛУКУ

ПРИГОВОР **С.М.** из Великог **[REDACTED]** **СЕ**
ОДБИЈА, а Одлука првог састава Високог састава судства број 119-05-00427/2010-01 од 14.06.2010.године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00427/2010-01 од 14.06.2010.године, **С.М.** који није изабран за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009.године. У другом ставу исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године, у ставу I тачка 496 изреке.

Незадовољан наведеним одлукама С.М. је изјавио је жалбе Уставном суду наводећи да су подаци из образложења побјаних Одлука произвољни и непроверени. Наводи да је за календарску 2006. до 2008. годину акценат био стављен на решавање старих предмета те да ни у једном акту није било предвиђено тачан број предмета који судија треба да реши. Постојала је само оријентациона норма, али се при том сваки стари предмет могао да рачуна као два или три нова предмета, те је са задовољавајућом оценом могао да се оцени судија који реши више од 1/3 оријентационе норме. Наводи да су записничари често били одсутни због чега одлуке нису рађене у законском року о чему је председник суда био увек обавештаван. Предложио је да се жалба усвоји и поништи Одлука Високог савета судства

Жалба поднета Уставном суду у смислу одредбе члана 5. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматра се приговор на одлуку Високог савета судства.

У поступку преиспитивања оспорене одлуке Првог састава Високог савета судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“ бр. 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ бр. 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу за 11.07.2011. године у 9,30 часова.

Известилац је на рочишту упознала присутне чланове Комисије са поднеском С.М. који је стигао у Високи савет судства 5.07.2011. године у коме он наводи да из породичних разлога, због смрти оца, није у могућности да приступи ради непосредног изјашњења о спорним питањима која се односе на разлоге престанка судијске дужности, али да сматра и да је његово присуство непотребно ради непосредног изјашњења пред члановима Високог савета судства.

Уважавајући разлоге поднеска Комисија је одлучила да одржи нејавну седницу.

У нејавној седници известилац је упознала чланове Комисије са поднеском и разлозима које је у њему изнео оспоравајући у потпуности наведену одлуку од 14.06.2010. године наводећи да су разлози из оспорене одлуке у свему нетачни и произвољни, због чега би се могао да стекне погрешан закључак у погледу његове стручности и оспособљености. У том смислу навео је да су нетачни подаци за календарску 2007. годину да је имао 37,84% укинутих одлука, а за 2008. годину 43,75% укинутих одлука, јер се из табеларног прегледа о раду судија може закључити да је његов квалитет у том периоду био далеко изнад процента укинутих одлука на нивоу Републике.

У поднеску је даље наведено да су нетачни подаци у погледу броја не урађених одлука у законом предвиђеном року, а да је разлог закашњења био, јер је имао саобраћајну незгоду и да због прелома руке није био у могућности да у потпуности буде радно ангажован. Даље је наведено да је у извештајном периоду 2006.-2008. године имао већи број предмета у раду, углавном је испуњавао оријентациону норму али истовремено наводи да у том периоду свим судијама било речено да обрате пажњу на приоритет старих и компликованијих предметима, а да се не придржавају оријентационе норме. Сматра да нема разлога за сумњу у погледу његове стручности, због чега предлаже да поново буде изабран и да му се омогући да настави да обавља своју судијску функцију.

Ценећи наводе из приговора, списе предмета, писмени поднесак подносиоца приговора од 05.07.2011. године и предлог Комисије, Високи савет судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

Из образложења оспорене одлуке произилази да постоје разлози за сумњу у погледу стручности и оспособљености подносиоца приговора, јер у 2007. години подносилац приговора је као судија Општинског суда у Лебану који је поступао у парничној материји имао 37,84% укинутих одлука што на основу члана 14 Мерила за оцену успешности вршења судијске функције значајно премашује број укинутих одлука који се сматра прихватљивим за задовољавајући квалитет рада судије, а и значајно премашује број укинутих одлука у Општинском суду у Лебану који је за парничну материју у 2007. години износио 33,33%. У 2008. години подносилац приговора је имао укинутих одлука 43,75%, а проценат укинутих одлука суда је износио 26,32% у парничној материји.

Осим тога подносилац приговора је у 2006. години након 30 дана израдио 26 одлука, а након рока од 60 дана 13 одлука. У 2007. години је такође израдио 13 одлука до рока од 60 дана, а након овог рока је израдио још 13 одлука. И у 2008. години у више предмета у којима је поступао није израдио одлуке у року који се може оценити као примеран рок, односно 20 одлука је израдио након рока од 30 дана од чега је 11 израдио и након рока од 60 дана. По оцени Високог савета овај број одлука представља значајно прекорачење законских рокова чиме се озбиљно доводи у питање право на суђење у разумном року и доводи у сумњу оспособљеност кандидата за вршење судијске функције.

Такође је у оспореној одлуци наведено је да је у 2006. години подносилац приговора имао проценат испуњености норме у износу 81,06%, у 2007. години 64,09% , а у 2008. години 93,03% што је далеко испод прописане оријентационе норме и доводи у сумњу стручност и оспособљеност кандидата.

Из извештаја о раду судија из Општинског суда у Лебану и извештаја суда у Лебану за 2006., 2007. и 2008. годину, произилази да је подносилац приговора радећи у парничној материји, у посматраном периоду, остварио следеће резултате:

2006. година у раду је имао у "П" материји 466 предмета, решио је укупно 275 предмета, старих 23, до 30 дана израдио је 104 одлуке, преко 30 дана 26, да је остало 26 нерешених старих предмета, да је проценат испуњености норме био 119,5%, да је у том периоду разматрано 33 жалбе и да је укинуто 9,5 одлука, односно 29%.

У истом периоду у парничним предметима одељења суда, у раду је било 1758 предмета, решено је 1150, старих 101, остало је нерешених старих 59, разматрано је 263 жалбе, и укинуто је 83 предмета односно 31,5%.

2007. година у раду је имао 382 „П“ предмета, решио је 217 предмета, од тога старих 44, остало је 27 старих нерешених предмета, оријентациона норма је била 61%, до 30 дана урадио је 81 одлуку, до 60 дана 13, преко 60 дана 13, укупно разматраних пресуда по жалби било је 37, укинуто је 14,5 предмета односно 39%.

У истом периоду парничног одељења у суду у раду је било 3882 "П" предмета, решено је 3374 од тога 299 старих, остало је нерешених 39 старих предмета, размотрених жалби било је 785, укинута је 247 одлука или 32%.

У 2008. години у раду је имао 517 „П“ предмета, укупно је решио 280 од тога 167 пресудом, 113 на други начин, 34 стара предмета, остало је нерешених 15 старих предмета, проценат испуњености норме био је 79,50%, до 30 дана урадио је 147 одлука, 9 до 60 дана и преко 60 дана 11 одлука. Размотрених предмета по жалби било је 16 од тога 7 укинута или 44%.

У истом периоду у "П" предметима у одељењу суда било је 1757 предмета, решено је 1126 предмета, од тога 68 старих, остало је 25 нерешених старих предмета, размотрених жалби било је 144, укинута је 38 или 26%.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности, због којих су ти разлози настали.

Анализом укупних резултата рада у посматраном периоду Високи савет судства налази да је квалитет рада подносиоца приговора лош и да доводи у сумњу стручност и оспособљеност. Није испољио довољан ниво стручности, јер проценат укинутих одлука у 2007. години од 37,84%, како је наведено у оспореној Одлуци, односно 39% што произилази из извештаја суда о раду судија Општинског суда у Лебану, а у 2008. 43,75% укинутих одлука, а по извештају суда о раду судија 44%, што је био знатно изнад процента укинутих одлука у суду у истом периоду. 2007. године 33,3% из оспорене Одлуке односно из извештаја о раду Општинског суда 32%, и у 2008. години 26,32% из оспорене одлуке односно из извештаја суда 26%, и ако је проценат укинутих одлука подносиоца приговора у 2006. години био 29% и бољи од процента укинутих одлука у одељењу суда 31,5% и у тој години је незадовољавајући квалитет рада, јер по одредбама члана 13 Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се примењивати до дана почетка примене одредбе члана 21. до 28. Закона о уређењу судова (у даљем тексту Мерила), судија има задовољавајући квалитет ако број укинутих одлука у односу на број размотрених одлука не прелази проценат за општински суд у парничној материји 25%.

И поред тога што је подносилац приговора испунио норму само за 2006. годину са 119,5% по извештајима Општинског суда у Лебану који извештај Високи савет судства користи по одредби члана 3. Правила, у 2007. години имао је проценат испуњености норме 61%, а у 2008. години 79,5%, што у сагледаваном трогодишњем периоду просечно износи 86,6%, а што је испод прописане оријентационе норме и доводи у сумњу оспособљеност кандидата. На основу изнетих података неспорно је да подносилац приговора није остварио очекивану норму од 100% у посматраном периоду сходно Мерилима.

Поред тога што подносилац приговора у трогодишњем периоду није испуњавао оријентациону норму у члану 6 Правила у истом периоду имао је груба одступања у свом раду јер је у 2006. и 2008. години имао по 13 одлука израђених након 60 дана, а у 2008. години 11 одлука након 60 дана. Овај број одлука представља значајно прекорачење законских рокова чиме се озбиљно доводи у питање право на суђење у разумном року и

доводи у сумњу оспособљеност кандидата за вршење судијске функције, а такође указује на несавесан рад подносиоца приговора сходно члану 16 Мерила и члана 6. Правила.

Следствено наведеном, Високи савет судства налази да С.М. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама у погледу стручности и оспособљености, а у вези члана 13. став 3. и 4. и члана 14. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности и оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, због чега је на основу члана 29. Правила, донео одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

- 1. Подносиоцу приговора;**
- 2. Архиви Високог савета судства.**